

se niso mogli prečuditi, zakaj toliko divja! — Jazbinske najme voz ter z orožnikom stražmeštrovom, g. Viziakom, takoj tatú zasleduje, ter ga najdeta v osebi Andreja Bkoška v Dramljah pri neki gostilni, kjer je že tudi skušal konja prodati. Ta mladi uzmovce stanuje pri svojih stariših v Gradišah v Škofji vasi, pa se z okradenim vozom ni proti domu peljal, temveč mimo Celja na Teharje in Dramlje. Oče Miha Bikošek je strastno klerikalen, in tako seveda sin, zatorej zopet nov dokaz: kjer je klerikalstvo, tam cveti vse hudo in nasprotno, pijanstvo itd. V tem slučaju pa ni več tiha tatvina, temveč „ciganski rop“, da pri belem dnevu, na praznik Device Marije, na državni cesti, v sredi trga, v pričó mnogih a neznanjih ljudi, takšno tatvino v vrednosti 700 kron v vsi predrznosti izvrši ter veliko ljudi na cesti srečava; konja pa je tepel in trpinčil, da je bil ves sestradan, zdelan in moker, ko so ga najšli. Pa duhovstvo mu tega ne bode v zlo šteló, vsaj je iz klerikalne hiše, kot takemu je vse dovoljeno. Mariborski zvijači so še celo Macoha, cerkvenega milijonskega tatu in roparja zagovarjali! — in vse vtajiti hoteli, kakor navadno. Samo napreden ne sme biti, ter pravične časnike ne sme brati, potem je vse dobro, sicer pa je vsa milost pri „Bogovih na zemlji“ zgubljena.

Tri krave,

ki dobijo vsak dan Vaccin v krmo, dajo toliko mleka, kakor drugače štiri in ostanejo vedno zdrave in krepke.

Tri svinje

se lahko z isto krmo mastne napraví, katero se rabi drugače za dve, ako se jim da vsak dan nekaj Sulilina. Za one, ki hočejo v v svojih hlevih preprečiti vstop bolezni in ki se zanimajo za umstveno živalstvo, naj zahtevajo podučno knjigo direktno od fabrike 178

Mr. T. Paraskovich,

navdvoj. kamorni tifer., Dunaj, VI., Mariabiterstr. 51, poštni predal B 15, ali pa od sledečih depoziterjev: Gradec: Assmann Alois. Poldan: Hans Bergmann. Bruck a. d. M.: Johann Petz. Laški trg: And. Elsbacher. Prevalje: Heinr. Filipovski. Hatzendorf: And. Fritz, Josef Platzler. Maribor: Silvester Fontana jun. Riegersburg: Alois Dunkel, Gab. Koller. Murek: Anton Preismuth. Sv. Mohor: Hans Gasser. Seckau: Josef Gmeiner. Neudau: Ferd. Gortan. Burgau: Johann Gortan. Feldbach: Johann Gortan. Frohnleiten: Hans Grasnugg. Spittal: Franz Grehmmer. Friedberg: Julius Grill. Leibnitz: Josef Gschier. Wildon: Franz Xaver Haslinger. Spodnji Drauburg: Friedr. Hattenberger. Kirchberg: Josef Höllner. Velikovec: Johann Kanderl's Witwe & Sohn. Ebiswald: Karl Riesinger. Beljak: Johann Klembas. St. Vid na Glani: Johann Knaus. Mallestij: Josef Koller. Weiz: Josef Kehlhauser. Wies: Ferd. Koller. Celje: Anton Kolenc. Stainz: Ernst Kolmann. Radgona: Anton Korošec. Lafnitz: Franz Krausler. Krieglach: Hans Krawagna. Fürstfeld: Johann Kanghaus. Mürzzuschlag: A. Laschitz. Voitsberg: Karl Leitner. Ehrenhausen: Anton Ogris. Friedberg: Pettech & Jessernigg. Dechantskirchen: Hans Pinter. Kirchdorf: Ottokar Pischelli. Šmarje: Alois Pucher. Ptuj: Josef Podgorelec. Gross-St. Florian: Alois Puntigam. Deutschlandsberg: B. Purkarthofer. St. Ruprecht: Anton Rdsenberger. Fehring: Johann Sandhofer. Saxeuburg: Vinzenz Sommerger. Greifenburg: Josef Socher. Kirchberg: Spar- und Konsumverein. Arnoldstein: Alois Schellaneer. Marenberg: Josef Schober. Paternion pri Bistrici: J. Stefaner. Grafendorf: Anton Strobl. Fehring: Fritz Wagner. Mitterdorf: Rudolf Wildner. Kindaerg: Franz Wildner. Knass: Anton Zohret.

Boj za deco!

Zagrizenost od gotovih prakov nahujksanih ljudi presega že vse meje. To dokazuje sledeči slučaj, ki se je pred kratkim pred sodiščem doigral.

2. avgusta: Že delj nego tri tedne nisem bil pri spovedi. Pri zadnji spovedi nisem bil odkrit in nisem priznal vseh grehov. Zamolčal sem, da sem grešil z neko omoženo žensko in celo z bratovo ženo.

4. oktobra: Klol sem, toda napil se nisem. V tem stanju sem izpovedoval. V zakristiji sem vzel pest grošev.

S tem smo poglavitne točke iz velike te sodnijske zaloigre objavili. Kakor smo že svoj čas poročali, se je sodba tako-le glasila:

Pater Damas Macoch je bil obsojen zaradi umora, ponarejevanja listin, poverbe in tatvine na dvanajst let prisilnega dela in dosmrtno deportacije v Sibirijo, Helena Macochova v dvoletno ječo, pater Starzewski na pet let ječe, pater Olesinski na dvainpol leta ječe, Pianko na štiri mesece, Blasikievič na eno leto ječe, Cyganovski na teden dni zapora. Pertkievič je bil oproščen.

Mi gotovo ne spadamo med tiste, ki bi

Že pred leti določila je oblast krojaškega mojstra Geoga Pritzl v Gradcu kot jeroba za sedaj 7 letno Terezo Laufer. Pritzl je pošteni, ki je hotel vkljub svoji lastni revščini otroku boljše bodočnost preskrbeti. Vsled tega dal je otroka k zakonskim Diamant, ki so v vsakem oziru pošteni posestniki v Spodnjem Porčiču v slov. gor., v oskrbo. Da bi se otrok v poznejšem času lažje skozi življenje priboril, naročil je Pritzl, da mora iti v nemško šolo v sv. Lenart.

To pa je seveda klerikalno-prvaške hujskače v Porčiču z občinskim predstojnikom na čelu grozno razburilo. Pričeli so psovati in groziti, tako da je Diamant v bojazni otroka zopet iz nemške šole vzel in v slovensko šolo dal. Ko je Pritzl o temu prvaškemu nasilju izvedel, pisal je takoj na nadučitelja Jakoba Kopic na slovenski šoli v sv. Lenartu pismo, v katerem je zahteval, da se otroka všola takoj v nemško šolo, kjer ga hoče on kot postavni jero b nemško vzgojiti. Nadučitelj Kopic pa je bil dovolj nesramen, da je pismo ednostavno prežrl in otroka nadalje protipostavno v svoji — „učilnici“ obdržal.

Ko je Pritzl videl, da na ta način ničesar ne doseže, poslal je začetkom julija lanskega leta svojo ženo v Porčič, da bi otrok nazaj v Gradec pripeljala. Tako je prišla torej mala Tereza v Gradec in je vstopila tam seveda v nemško šolo. Takoj nato pa so nekateri zagriženi prvaki brez vsakega vzroka in brez pravice zahtevali od sodnije, da se Pritzl odstavi kot otrokov jero b, da se otroka zopet zakonskim Diamant odda in v prvaško šolo pošilja. Obenem se je jeroba Pritzl naznanilo, kjer je otroka odpeljal (!). Sodišnja je zadevo preiskala. Pritzl je izjavil, da pošlje otroka zopet nazaj k zakonskim Diamant, to pa le pod pogojem, da se bode otroka v nemško šolo pošiljalo. Tako je prišla mala Tereza v oktobru lanskega leta zopet nazaj v Sp. Porčič.

Komaj so imeli prvaki vzbogea otroka v svojih krempljih, poslali so ga že zopet v slovensko šolo. Zakonska Diamant sta izjavila, da se ne moreta braniti pred prvaškim nasiljem. Baje je celo občinski predstojnik prepovedal (!), otroka v nemško šolo dati. S kakšno pravico je to storil, to seveda živ krst ne vé.

Zdaj seveda je izgubil tudi Pritzl svojo potrpežljivost. Obrnil se je na nadučitelja Flöry na nemški šoli v sv. Lenartu, ki mu je napravil vlogo na deželni šolski svet, katero je Pritzl podpisal in odposlal. Potom sodnije se je sedaj občinskega predstojnika opozarjalo, naj se ne vtičava v to zadevo in naj takoj otroka iz slovenske šole vzame ter v nemško šolo da. Vkljub temu je otrok v slovenski šoli ostal. Zdaj je spisal nadučitelj Flöry pritožbo, ki jo je podpisal Pritzl in odposlal dež. šolskemu svetu. Obenem je poslal Pritzl svojo ženo v Porčič, da otroka zopet v Gradec spravi. Žena je dobila otroka v slovenski šoli. Ko je nadučitelju naznanila, da bode otroka šoli vzela, rekel ji je prvaški hujskač Kopic, da zato nima pravice; grozil je ta nesramnež celo, da bode pošteno ženo zapreti

zaradi čenstohovskih zločinov obsojali ves duhovniški stan. Ne, prepričani smo, da se nahaja v katoliški duhovščini še mnogo mož, ki so resnično duhovniki in ki se z nami vred zgražajo nad zločini. Klerikalni listi seveda bi najraje vsako napako posameznika zvalili na celo stranko svojih nasprotnikov.

Res je, da je vera vsled škandala v Čenstohovu hudo trpela. Kajti pravoslavni popi imajo zdaj lahko delo pri napadanju katoliške vere med ruskim ljudstvom. In to se mora višji cerkveni oblasti že očitati, da je bila grozovito nemarna in da se skozi leta ni brigala za škandale v tem roparskem kloštru.

Vbogo katoliško ljudstvo, kaj je postalo iz tvojih pastirjev! V globoki veri si nosilo svoje krvave krajcarje in jih darovalo čenstohovski Materi Božji, da so jih podli menihi potem zapravljali. . . Res, tudi na Ruskem bi potrebovali moža, ki bi znal z klostri tako obračunati kakor naš nepozabni kmetski cesar Jožef II. . .

(Konec).

postil. Po našem mnenju bi bilo treba šolepobeg takim učiteljem zapreti . . .

Ta impertinentnež Kopic pa je bil celotaj. predrzen, da je bil celo tako predrzen, da kaj zaradi pritožbe, v kateri se je govorilo o nedevem nasilju, tožil Pritzla in nadučitelja Flöry čutil se je namreč Kopic na svoji „časti žaljenosti. Pred sodnijo se je dokazalo, da sta zakovar Diamant malo Terezo le pod pritiskom prvaških hujskačev v slovensko šolo dala. Prvaški hujskajoči učitelj Kopic vsled tega tožbo izgubil, kajti Pritza in Flöry sta bila oproščena.

Ta slučaj je izredno zanimiv. Otroka spravili hujskači v svoje kremplje dobiti in tera namen so postavno in pravico v blato terja. Sram jih bodi!

Novice.

Veselo Velikonoc

vsem prijateljem, odjemalcem in sotrudnikom želita

uredništvo in upravništvo

„Štajerca.“

* * *

Odkrita beseda. Stari prijatelj našega zgodnam piše: Največa in najpogostejša hudobna vseh vrst se nahajajo ravno med hinavami (političnimi) duhovniki in sicer: pretepači, vopriševniki, zapeljivci h krivim prisegam, z siljevci in prelomniki volilnih postav, zaporniki nedolžne šolske mladine, nečistniki, pohotljivi možkim spolom, ubijalci, morilci, goljufi, tani na tisoče in milijone denarja, srebrnine, zlatot biserov, zlahtnih kamenov v romarskih cerkva itd. A pri vsem tem se zvejo in bliščijo, maziljence, božje namestnike, nedolžne kot Bogove na tem svetu. To je hinavstvo, danes naj omenim le par slučajeve, to pa le ker se delajo črni listi tako pobožni. Evo pa

1) Golob, kaplan pri Novi cerkvi pretepal plesu (!) godca tako, da je postal ta do „pohabljenec“ (!) in sedaj skrivajo pretepači samostanih ali v farovžih, ako ni všel v Amoy pa „Slov. gospodar“ molči! 2) Župnik Štak iz Črešnjavca pretepal je staro žensko, nam nele sam krivo prisegel, temveč še dve žrtvi h krivi prisegi poučil in prisilil, ter j 3, 4 mesece v težko ječo porinil — pa „Slov. gosp.“ ga je še takrat „zagovarjal“! 3) Župnik Cuzek iz Kopanj na Notranjskem dobil je dni zapora zaradi grozitive pri obč. volitv vnotaka pa se dela pri nas skoraj občno malim izjemkom, in edino s to pomočjo zate jejo, nikdar in nikoli pa po pravici. A „Slov. gospodar“ pa molči, ker samega sebe ne 4) Šlamberger, kaplan v Žetalah, vskrna mnogo šolskih deklet, dobil je dve leti ječe; pa uredniki „Slov. gosp.“ so molčali. 5) Weiglein, prior servitov v Langegu na avstrijskem je 14 letno dekle iz imovite zapeljal; zato je pobegnul, uredniki „Slov. gosp.“ pa molčijo. 6) Šorn, župnik v Belih vodah, mitorski grešnik z možkim ljubčekom . . . dniki „Slov. gosp.“ so ga takrat zagovarjali se je fari odpovedal. 7) Župnik Cielolovski, Poljskem je veliko denarja ogoljufal, zdaj ga tiralnica. Uredniki „Slov. gosp.“ molčijo. Klerikalni poslanec „Ljudske stranke“ na Ogrskem, je vse vrste hudobije ugan ko so ga policaji prijeli, je „streljal“ na „Sl. gosp.“ molči. 8) Pater Damas Macoch in njegovi tovariši so bili razuzdanci, pohot morilci, goljufi, tatovi na stotisoče in milio v svojem samostanu in v romarski cerkvi; uredniki „Slov. gosp.“, zakaj molčite o tem grozovitem hudodelstvu kot „nemi stanski zidovi“? Vas ni sram!? 10) Franca Anzelm v Nazarjih je dobil zaradi žaljenja več tednov ječe, ali duhovniški sobratje dali denarja in prilike, da je pravočasno v Am